

81. Quoad Trinitatis nomen, ejus sanè Concreta expressè ponitur in Canonica Iohannis, dicente Apostolo: Tres sunt, qui testimonium perhibent ^{1. Joh. 5, 7.} in cælo, Pater, Verbum, & Spiritus Sanctus, Et hi tres unum sunt. Posito autem rei alicuius concreto, ejusdem etiam abstractum implicari, nemo tam est bardus, quin intelligat.

82. Quid quòd secundum rem plus centies sacris in literis idem vocabulum continetur: quoties nimirūm testimonia de DEO Patre, & Filio & Spiritu Sancto nobis offeruntur: offeruntur autem sapissime, id quod mox ostendemus.

83. Et intolerabilis planè Calumnia est Iesuitæ Bellarmini: qui Praefatione in secundam controversiam generalem, scribere non est veritus: B. Lutherο nomen Trinitatis displicuisse, propterea quòd ex Germanorum precibus illam precandi formulam submoverit; Sancta Trinitas, Unus Deus miserere nostri.

84. Quis enim Spiritus Iesuitæ inspiravit? aut quis ipsum constituit iudicem conscientię Lutheri, quod ex odio vocabuli Trinitatis, Formulam illam submoverit? & non potius propterea quod cum in Litaniâ Ecclesijs nostris usitatâ, & à superstitionibus Pontificijs repurgatâ, singulæ tres Personæ Trinitatis distinctè ac seorsim invocentur; supervacanea visa fuit illa communis formula ne

E 4 simpliciores